

решь, А віе нещемъ да идемъ: Че кога вода да піемъ, Пешинъ ще Босуль да піе; Че кога мляко да едемъ, Пешинъ ще Босуль да еде. А дружина ся погнуша, Та неще вода да піе, И неще мляко да еде!“

Ч. 283. Платила вѣренъ побратимъ, Ясакъ да стане на амамъ, Колко до единъ сахато. Она се пешимъ соблѣкла Соблѣкла и окѣнала. Ч. 333. „Царо! не ли сакиши езъ да го заколюмъ каминутъ? то дай мути *нишинъ* душа, и, ако не го заколюмъ, земи *ми* моата, глава!“ III.

III. 126. Купувамъ нѣщо съ пешинъ (парі) — покупашо что-либо на деньги: Азъ прикупувахъ въ брой (съ пешинъ) сичката конрина отъ другитѣ жены, които храняха бубы. X. I. 177. *випечено* въ Пешкиѣ см. Пещёжъ *кончилий* въ *бюю* *бѣшо* *зѣланнат* въ Пешкирина с. с. мн. *собир.* родъ женской одежды: Алови „пешкирина“ (скутале), леки „гункын“. Пс. 11 — 121 28.

Пешкиръ* (*Pechkir Nappe, Serviette*) с. м., Пешкирче ум. полотенце: Отакъ ся обѣчемъ въ спални-тѣ, мокрыты пешкири и ноща-тѣ си ризъ требува да простремъ на нѣчто, что-то отъ всакадъ да бѫдѣть достѣни на вѣдуха. Л. Д. 1873 р. 80. Съндѣкъ съсь 8 — 10 разы, 5 — 6 чифта чорапе, нѣсколько роклы, 10 — 12 пилкыре. Ч. 53.

Пѣшникъ с. м. лѣтила пекария при домѣ: Прѣдъ таѣ кѣшъ насрѣцъ или малко настраны имѣть друго малко здание, кое зѣвѣть пешники, дѣ си пекѣть лѣтѣ хлѣбъ и други. То има само отгорѣ по-кривъ на четыри стълца стоящи, подъ кого сї съзидани пещи на вышинѣ до пояса; двѣ голѣми една до друга, и друга отгорѣ имъ по малка чисто помазана съ лизгѣ. Тии отзадѣ имѣть сяка ио единѣ душѣ съ клюнкъ, кој называвшъ духло. Отпрѣдѣ же имѣть по единѣ споразмѣрио изваянѣ плочѣ отъ камъкъ, или отъ прѣсть да затулишъ пешни уста, кога мѣтишъ вѣтрѣ имъ хлѣбъ, или цѣлъ печены. На около же има одѣрче, дѣ полагаѣть на щовы, и кѣргъ връху кого плѣщѣть хлѣба. А на два стълца, прѣдний и задний, настраны има забиты съ клѣчки дѣрвины куки, на коихъ полагаѣть пешнамъ лопатѣ, кѣргове, ожигъ и шомѣть. Пк. 33. Пѣшникъ хлѣбъ, Пешникъ, въ печѣ испеченый хлѣбъ: Прѣдъ праготѣ отъ куки-та, или одая-та даваеста на невѣста-та пешникъ хлѣпъ и вино. М. р. 516.

Пештемалъ Пещамалъ* (*pechtumal ou pichlumal subs. r. Tablier dont on se couvre au bain*) с. м. банила простыня, фартукъ: (Земски сеймени) „Ке те познайшъ, моме, во руса коса.“ — „Куши ми, лудо цѣрвенъ пещамалъ Да си завіамъ, лудо, руса-та коса“. М. 499. Тea да ми прости: Везани пиштимале (=Фела мараме). В. 179.

Пѣш(т)енъ пр. печной: Пешнамъ лопатѣ. Пк. 33.

Пещъ Пешъ Пѣща с. ж., Пѣщи Пѣщи (Ц.) Пешитѣ мн.